

357. Testvérek, föl tehát!

William Howard Doane

(1832–1915)



Test-vé-rek, föl te-hát! Az Úr mun-ká-ra hív. Kö-ves-



se Mes-te-rét Ör-vend-ve min-den szív! Hadd száll-



jon hát a-lá Lel-künk-be szent e-rő, S yé-gez-



zük szí-ve-sen, A-mit pa-ran-csol Ó! Fel, szí-



vem, csak hí-ven, Ót kö-vesd ö-rö-



mest! Int fe-léd üd-vös-ség, Dol-



gozz hí-ven, míg el-jön Ó!

2. Ó, mily szent munka ez, Mit ránk bíz Mesterünk: Az üdvről szólani, Mit Ó hozott nekünk! Hirdetni mindenütt, Hogy Ő minket szeret, Kiáltni hangosan: Megváltó érkezett!

Fel szívem...

3. Hitetlen szívekbe Jó magvat hinteni, Törölni könnyeket,
Nyomort enyhíteni, Bánatnak éjjelét Napfényre váltani, Ellensé-
günket is Szeretni, áldani.

Fel szívem...

4. Az Úrnak szent ügyét Híven megvédeni, A bűnnel semmiként
Egyet nem érteni. A harc ha túl nehéz, Ha lankad már erőnk, Az
Ő keblén mindig Van édes pihenőnk.

Fel szívem...

5. S mily édes pihenés Vár majd egykor reánk, A fényes égi hon,
Az lesz örök hazánk! Ott vár reánk az Úr, S dicső jutalmat ad,
Pálmát kezünkbe és Fejünkre koronát.

Fel szívem...

Fanny Crosby (1820–1915) – Vargha Gyuláné (1863–1947)